

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1534/06
15.11.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića i Slobodana Dražića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog Doma učenika srednjih škola "BB", koga zastupa BA advokat, radi poništaja odluke o prestanku radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Pančevu Gž1.br.175/06 od 12.4.2006. godine, u sednici veća održanoj 15.11.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

I ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Pančevu Gž1.br.175/06 od 12.4.2006. godine.

II ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija izjavljena od GG advokata, protiv presude Okružnog suda u Pančevu Gž1.br. 175/06 od 12.4.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Vršcu P1.1918/03 od 17.11.2004.godine, stavom prvim izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se poništi rešenje tuženog doneto u disciplinskom postupku i označeno kao službena tajna br. 3 od 5.9.2003. godine, kojom je tužiocu izrečena mera prestanka radnog odnosa i Odluka upravnog odbora tuženog službena tajna br. 5 od 30.9.2003. godine, kojom je potvrđeno rešenje direktora tuženog. Stavom drugim izreke obavezan je tužilac da tuženom naknadi parnične troškove u iznosu od 28.200,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Pančevu Gž1.br.175/06 od 12.4.2006. godine, odbijena je žalba tužioca i potvrđena presuda Opštinskog suda u Vršcu P.br.1918/03 od 17.11.2004. godine.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude revizije su blagovremeno izjavili GG advokat zbog pogrešne primene materijalnog prava i tužilac zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući dozvoljenost podnetih revizija u smislu člana 389. stav 2. ZPP-a ("Službeni list SFRJ", br.4/77..."Službeni list SRJ", br. 3/02), koji se u konkretnom slučaju primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. ZPP-a ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), Vrhovni sud Srbije je našao da revizija izjavljena od GG advokata, nije dozvoljena jer je izjavljena od lica koje nije ovlašćeno na podnošenje revizije.

Naime, podneskom od 26.9.2006. godine, tužilac je otkazao punomoćje GG advokatu iz Pančeva, koji je u ime tužioca dana 23.10.2006. godine, izjavio reviziju protiv presude Okružnog suda u Pančevu Gž1.br.175/06 od 12.4.2006. godine.

Odredbom člana 99. stav 1. ZPP-a, propisano je da stranka može u svako doba opozvati punomoćje a punomoćnik ga može u svako vreme otkazati. Kako je u konkretnom slučaju tužilac otkazao punomoćje advokatu GG, to je revizija izjavljena od strane ovog advokata nedozvoljena. Stoga je Vrhovni sud primenom člana 389. stav 2. ZPP, odlučio kao u stavu II izreke ove presude.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ZPP-a ("Službeni list SFRJ", br. 4/77..."Službeni list SRJ", br. 3/02), koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. ZPP-a ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), Vrhovni sud je našao da revizija tužioca nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredbi parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP-a, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Nije učinjena ni bitna povreda iz tačke 12. tog stava, na koju tužilac neosnovano ukazuje, jer nižestepene presude sadrže jasne i potpune razloge o odlučnim činjenicama, koji nisu protivurečni zapisnicima o datim iskazima u postupku i pribavljenim ispravama.

Nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, dana 27.5.2003. godine, po prijavi 41 učenice Doma učenika srednjih škola "BB", podnet je zahtev za pokretanje disciplinskog postupka protiv tužioca i postupak je pokrenut pod brojem 91, zbog nedostojnog i neprimerenog ponašanja koje predstavlja težu povredu radne obaveze iz člana 205. stav 1, 3 i 5 PKU tuženog. Nakon sprovedenog postupka direktor tuženog je Odlukom broj 136 od 9.7.2003. godine, utvrdio odgovornost tužioca i izrekao mu disciplinsku meru prestanka radnog odnosa. Tužilac je protiv navedene odluke

izjavio prigovor, koji je rešenjem direktora broj 157 od 26.8.2003. godine, usvojen a odluka br. 136 od 9.7.2003. godine, ukinuta, a tuženom naloženo da dopuni zahtev za pokretanje disciplinskog postupka od 27.5.2003. godine i sprovede novi disciplinski postupak. Direktor tuženog je postupajući u skladu sa uputstvom Pokrajinskog sekretarijata za obrazovanje i kulturu iz Novog Sada od 29.7.2003. godine, obnovio disciplinski postupak, koji je neposredno i vodio, i doneo rešenje označeno kao službena tajna br. 3 dana 5.9.2003. godine, kojim je tužilac proglašen odgovornim zbog teške povrede radne obaveze i izrečena mu je mera prestanka radnog odnosa. Upravni odbor tuženog odlukom od 1.10.2003. godine, odbio je prigovor tužioca. U postupku je utvrđeno da je tužilac u periodu od 8.7.2003. do 22.7.2003. godine bio na lečenju u dnevnoj bolnici u Institutu za mentalno zdravlje u Beogradu, odakle je otpušten po sopstvenoj inicijativi.

Na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su odbili kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca za poništaj osporenih rešenja, pravilno zaključivši da je tužiocu zbog učinjene teže povrede radne obaveze propisane članom 59. stav 1. tačka 1. i 5. Zakona o radnim odnosima u državnim organima i članom 205. tačka 3. i 5. PKU tuženog, nakon zakonito sprovedenog (obnovljenog) disciplinskog postupka zakonito izrečena mera prestanka radnog odnosa.

Pravilno su nižestepeni sudovi, ceneći zakonitost pokretanja i vođenja disciplinskog postupka, zaključili da je postupak pokrenut, vođen i okončan u svemu u skladu sa članom 62a, 62. stav 2. i 62b, Zakona o izmenama i dopunama Zakona o radnim odnosima u državnim organima. Naime, nakon usvajanja prigovora tužioca i ukidanja odluke od 9.7.2003. godine, u skladu sa članom 226. Zakona o opštem upravnom postupku, koji dopušta da organ koji je doneo rešenje, može povodom žalbe da upravnu stvar reši drugačije i dopuni postupak ako je bio nepotpun, naloženo je tuženom da dopuni zahtev za pokretanje disciplinskog postupka od 27.5.2003. godine i sprovede novi disciplinski postupak. Sprovodeći novi disciplinski postupak, pod oznakom službena tajna br. 3, po zahtevu za pokretanje postupka broj 91 od 27.5.2003. godine, i dopune zahteva broj 1/03 od 26.8.2003. godine, po održanoj usmenoj raspravi dana 5.9.2003. godine, pred disciplinskim organom - direktorom tuženog, u odsustvu uredno pozvanog tužioca i njegovog punomoćnika, doneto je rešenje kojim je tužiocu izrečena mera prestanka radnog odnosa. O postupku je obavesteno Opštinsko sindikalno veće. Odlukom upravnog odbora tuženog br. službena tajna 5 od 30.9.2003. godine, odbijen je prigovor tužioca, pa je disciplinski postupak okončan u okviru roka od 6 meseci od dana učinjene poslednje povrede (19.5.2003. godine) koja se tužiocu stavlja na teret. Stoga nisu osnovani navodi revizije kojima tužilac ukazuje na navodno učinjene propuste u pokretanju i vođenju disciplinskog postupka, kao i na činjenicu da mu nije data mogućnost da učestvuje na raspravi održanoj 5.9.2003.godine jer je navodno opravdao izostanak svog punomoćnika u tom postupku. Međutim, tužilac do okončanja tog postupka nije dostavio dokaz kojim bi potvrdio svoje navode o toj navodnoj sprečenosti svog punomoćnika da pristupi navedenoj raspravi, za koju je ovaj bio uredno pozvan, kao i tužilac. Stoga nisu osnovani navodi revizije tužioca kojima ukazuje da mu je uskraćeno pravo na odbranu.

Po mišljenju Vrhovnog suda pravilno je tužena disciplinski postupak vodila sa oznakom službena tajna, a iskazi mal. učenica su u postupku samo pročitani jer u smislu člana 3. tačka 1. Konvencije UN o pravima deteta ("Službeni list SFRJ"-Međunarodni ugovori br. 15/90 i "Službeni list SRJ", br. 4/96 i 2/97) propisano da je u svim aktivnostima koje se tiču dece od primarnog značaja je interes deteta, bez obzira na to da li ih sprovode javne ili privatne institucije za socijalnu zaštitu, sudovi, administrativni organi ili zakonodavna tela. Stoga je pravilno u obnovljenom disciplinskom postupku, imajući u vidu interes maloletnika, izostavljeno njihovo ponovno saslušanje a njihovi iskazi samo pročitani; pa nisu osnovani navodi revizije tužioca kojima ukazuje da je na taj način povređeno načelo neposrednosti.

Neosnovano tužilac revizijom ponavlja navode o prigovoru zastarelosti, o čemu se izjasnio još prvostepeni sud u svojoj odluci.

Pravilnom primenom člana 154. stav 1. i 155. ZPP, odlučeno je o troškovima parničnog postupka.

Sa izloženih razloga, primenom člana 393. ZPP, odlučeno je kao u stavu I izreke ove presude.

Predsednik veća-sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz